

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 28 september 1999 *

I mål T-612/97,

Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Ostrau (Tyskland), företrätt av advokaten Gert Meier, Köln, Berrenrather Straße, 313, Köln (Tyskland),

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Klaus-Dieter Borchardt och Hubert van Vliet, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av Kareen Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Christina Vasak, secrétaire adjoint, samma

* Rättegångspråk: tyska.

avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(97) 3274 slutlig av den 24 oktober 1997 om avslag på sökandens begäran om särskild tilldelning av importlicenser inom ramen för de övergångsåtgärder som avses i artikel 30 i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 48, s. 129),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 20 april 1999,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 En gemensam ordning för import av bananer som har ersatt de olika nationella ordningarna har införts genom rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (EGT L 47, s. 1, svensk specialutgåva, område 3, volym 48, s. 129, nedan kallad förordning nr 404/93). För att säkerställa en tillfredsställande avsättning för bananer som har skördats inom gemenskapen och för produkter med ursprung i staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS) och andra tredje länder öppnas, genom förordning nr 404/93, en årlig tullkvot för import av bananer från tredje land och av icke traditionella AVS-bananer. Icke traditionella AVS-bananer utgörs av den kvantitet bananer som traditionellt exporteras av AVS-staterna men som överstiger den kvantitet som anges i bilagan till förordning nr 404/93.
- 2 Varje år utarbetas en prognos för produktionen och förbrukningen inom gemenskapen samt för import och export. Den tullkvot som har fastställts på grundval av denna prognos fördelas mellan de inom gemenskapen etablerade aktörerna, på grundval av ursprung och den genomsnittliga kvantitet bananer som aktörerna har sålt under de tre senaste år för vilka det finns statistiska uppgifter. Fördelningen medför att det utfärdas importlicenser enligt vilka aktörerna får importera bananer tullfritt eller under åtnjutande av förmånstull.
- 3 Tjugoandra övervägandet i ingressen till förordning nr 404/93 har följande lydelse:

”När den gemensamma organisationen av marknaden ersätter de olika nationella organisationerna i samband med att denna förordning träder i kraft kan det

uppstå en störning på den inre marknaden. Kommissionen bör därför ges möjlighet att från och med den 1 juli 1993 vidta sådana övergångsåtgärder som är nödvändiga för att övervinna svårigheterna med att införa den nya ordningen.”

- 4 I artikel 30 i förordning nr 404/93 föreskrivs följande: ”Om det efter juli 1993 krävs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter av en känslig natur, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 besluta om de övergångsåtgärder som den bedömer vara nödvändiga.”

Bakgrund och förfarande

- 5 Sökanden Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH (nedan kallad Cordis) bildades den 1 november 1990, efter Tysklands återförening, och är etablerad i förutvarande Tyska Demokratiska Republiken (nedan kallad före detta DDR). Den bedriver partihandel med frukt samt ombesörjer bland annat mogning och förpackning av bananer.
- 6 Den centraliserade planekonomin i före detta DDR medförde att ett statligt organ fick monopol på importen av bananer och att statsägda företag fick monopol på mogning. Lagerlokalerna för mogningen av frukten i före detta DDR såldes därefter till filialer till fruktbolag i Förbundsrepubliken Tyskland.

- 7 När sökandens verksamhet inleddes var möjligheterna små att få bananleveranser inom det område där sökandens huvudsakliga näringsverksamhet bedrevs och efterfrågan på bananer var större än utbudet och sökandens mogningskapacitet. Sökanden beslutade därför år 1991 att bygga ut sin verksamhet och uppföra nya mogningsanläggningar. För detta ändamål fick sökanden inget statligt stöd.

- 8 Enligt sökanden utnyttjades inte dess nya anläggningar fullt ut. Den har i detta hänseende gjort gällande att eftersom importen av gröna bananer var beroende av att licenser erhöles enligt förordning nr 404/93, övervältrade dess leverantörer sina kostnader på bananpriset, vilket fick till följd att konsumtionen minskade. Eftersom sökandens licenser tilldelades på grundval av den kvantitet bananer som hade sålts var det endast för otillräckliga kvantiteter som den kunde erhålla importlicenser.

- 9 Det var under dessa omständigheter som sökanden den 7 april 1996, med stöd av artikel 30 i förordning nr 404/93, begärde att kommissionen snarast möjligt skulle tilldela den ytterligare licenser såsom övergångsåtgärder avsedda att komma till rätta med en särskilt svår situation som berodde på de genom förordning nr 404/93 införda föreskrifterna.

- 10 Kommissionen avtog sökandens begäran genom beslut av den 24 oktober 1997 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), till stöd för vilket den anförde följande skäl (sjunde, åttonde, nionde och elfte övervägandet):

”...

Cordis har inte bevisat att det var omöjligt för bolaget att få tillräckliga kvantiteter av bananer avsedda för mogning av andra aktörer eller andra källor, i stället för att självt importera dessa kvantiteter, för att lagerlokalerna för

mogningen av frukten skulle kunna utnyttjas fullt ut. Den gemensamma organisationen av marknaden för bananer hindrar inte ett sådant tillvägagångssätt. Cordis har faktiskt erhållit stora kvantiteter av bananer avsedda för mogning av andra aktörer eller andra källor utan att självt behöva importera dem. Bolaget har följaktligen inte bevisat att allt påstått underutnyttjande av lagerlokalerna för mogningen av frukten och all påstådd stagnation av omsättningen på marknaden för bananer samt därav följande kundförlust och personalindragningar berodde på övergången från de bestämmelser som gällde innan förordningen trädde i kraft till den därigenom inrättade gemensamma organisationen av marknaden.

Cordis har inte bevisat att bolaget med säkerhet förfogade över en försörjningskälla för bananer avsedda för mogning innan det investerades i lagerlokalerna för mogningen av frukten. Cordis accepterade risken för att det inte skulle vara möjligt att få tillräckligt med bananer avsedda för mogning för att anläggningen skulle kunna utnyttjas fullt ut. Även om Cordis inte har kunnat få tillräckligt med bananer avsedda för mogning av andra aktörer eller andra källor, utan att självt behöva importera dessa kvantiteter, för att anläggningen skulle kunna utnyttjas fullt ut, beror detta — oaktat det som anförs i föregående stycken — följaktligen på en bristande omsorg från Cordis sida, som inte försäkrade sig om försörjningen innan det investerades i lagerlokalerna för mogning av frukten.

Cordis fick stora kvantiteter av bananer avsedda för mogning av Dole, och det fick tillräckliga kvantiteter av mogna bananer för att kunna täcka behoven hos dess kundkrets. Mogning av bananer är endast en av de många verksamheter som Cordis bedriver. Bolaget har följaktligen inte bevisat att varje påstådd minskning av dess mogningsverksamhet utgör en svårighet som hotar dess fortlevnad.

...

Cordis har inte bevisat att det innan ovannämnda datum hade vidtagit andra åtgärder som gav upphov till en särskilt svår situation i den mening som avses i

domstolens dom i mål C-68/95 på grund av de svårigheter som hängde samman med den övergång som ledde till upphävandet av de nationella ordningar som gällde innan förordningen i fråga trädde i kraft.

...”

- 11 Sökanden har väckt denna talan genom ansökan som inkom den 29 december 1997.
- 12 Republiken Frankrike ansökte genom handling, som inkom den 8 maj 1998, om att få intervensera i målet till stöd för kommissionens yrkanden.
- 13 Ordföranden på fjärde avdelningen beviljade denna ansökan genom beslut av den 6 juli 1998, och Republiken Frankrike inkom med sitt yttrande den 4 september 1998.
- 14 Förstainstansrätten (femte avdelningen) beslutade på grundval av referentens rapport att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta föregående åtgärder för bevisupptagning.
- 15 Parterna utvecklade sin talan och besvarade förstainstansrättens muntliga frågor vid offentligt sammanträde den 20 april 1999.

Parternas yrkanden

16 Cordis, sökande, har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

17 Kommissionen, svarande, har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Republiken Frankrike, intervenient, har yrkat att förstainstansrätten skall ogilla talan.

Yrkandet om ogiltigförklaring

- 19 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat två grunder som avser för det första åsidosättande av artikel 30 i förordning nr 404/93 och maktmissbruk, och för det andra åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Den första grunden: åsidosättande av artikel 30 i förordning nr 404/93 och maktmissbruk

Parternas argument

- 20 Sökanden har gjort gällande att tillämpningsområdet för artikel 30 i förordning nr 404/93 sträcker sig längre än de gränser som domstolen har fastslagit i sin dom av den 26 november 1996 i mål C-68/95, T. Port (REG 1996, s. I-6065). Hänvisningen i artikel 30 till svårigheter av en känslig natur borde sålunda kunna tillämpas på strukturproblemet i förevarande fall, även om de i domen i målet T. Port angivna villkoren för att tillämpa artikeln inte är uppfyllda.
- 21 Sökanden har anfört att domstolen i sitt beslut av den 29 juni 1993 i mål C-280/93 R, Tyskland mot rådet (REG 1993, s. I-3667) har förklarat att artikel 30 i förordning nr 404/93 var avsedd att komma till rätta med den störning av den inre marknaden som riskerade att bli följderna av att den gemensamma organisationen av marknaden ersatte de olika nationella ordningarna. Kommissionen skulle således vidta alla nödvändiga övergångsåtgärder och inte, såsom angavs i domen i det ovannämnda målet T. Port, begränsa sina ingripanden till det fall som avsåg en särskilt svår situation.

- 22 Det är i förevarande fall nödvändigt att kommissionen ingriper för att säkerställa att principen om likabehandling iakttas. De äldre företagen i Förbundsrepubliken Tyskland befinner sig nämligen i en annan situation än den som de nya företagen i före detta DDR (nedan kallade de nya företagen) befinner sig i. Enligt sökanden har de förra haft möjlighet att bestämma sitt handlande med hänsyn till sina egna ekonomiska projekt medan de senare, till följd av de svårigheter som hängde samman med Tysklands återförening, såsom grupp har ställts inför en svår situation som inte kunde undvikas. Enligt sökanden har därför samtliga nya företag rätt till tilldelning av ytterligare importlicenser.
- 23 Dessutom innebar förordning nr 404/93, som föreskriver att licenserna skall tilldelas på grundval av den genomsnittliga kvantitet bananer som har avsatts under referensperioden, att den ursprungliga konkurrenssituationen fixerades, eftersom de nya företagen hindrades från att minska sitt handikapp. Kommissionen är emellertid skyldig att återställa jämvikten mellan företagen. Enligt domen i det ovannämnda målet T. Port krävs nämligen att gemenskapsinstitutionerna ingriper, i synnerhet om övergången till den gemensamma organisationen av marknaden kränker de grundläggande rättigheter som vissa ekonomiska aktörer har enligt gemenskapsrätten.
- 24 Enligt sökanden utesluter inte heller artikel 30 i förordning nr 404/93 att den kan tillämpas på svåra situationer som är "kollektiva", det vill säga då vart och ett av flera bolag befinner sig i samma situation och har rätt till individuell ersättning. De nya företagen, däribland sökanden, har nämligen alla drabbats av de strukturproblem som fanns i före detta DDR. De utgör dessutom ett begränsat antal. Att tilldela dessa företag en särskild kvot medför följaktligen inte att den gemensamma organisationen av marknaden för bananer äventyras.
- 25 Kommissionen har bestritt sökandens argument enligt vilket tillämpningsområdet för artikel 30 i förordning nr 404/93 sträcker sig längre än de gränser som

domstolen har fastslagit i sin dom i det ovannämnda målet T. Port. Kommissionen är enligt denna artikel endast skyldig att ingripa om det föreligger en särskilt svår situation, vilket förutsätter att följande fyra, i domen fastslagna, villkor är uppfyllda:

- Det finns ekonomiska bestämmelser i den tidigare nationella ordningen som var relevanta i rättsligt hänseende.
- Dessa bestämmelser har förlorat sin betydelse till följd av att den gemensamma organisationen av marknaden trädde i kraft.
- Svårigheterna var oförutsebara.
- Det finns behov av ett ingripande för att avhjälpa de svåra situationerna, i synnerhet med hänsyn till att det föreligger svårigheter som hotar importörers fortlevnad och skyddet av grundläggande rättigheter enligt gemenskapsrätten.

26 I förevarande mål har sökanden inte bevisat vare sig att det var omöjligt för den att förse sig med bananer eller att den ställdes inför svårigheter som hotade dess fortlevnad och som berodde på övergången från de nationella ordningarna till den gemenskapsrättsliga ordningen, då den gemensamma organisationen av marknaden trädde i kraft. Enligt kommissionen har sökanden således inte visat att den befinner sig i en särskilt svår situation.

27 Enligt kommissionen är inte heller de övriga villkoren, som anges i domen i det ovannämnda målet T. Port, för att artikel 30 i förordning nr 404/93 skall kunna

tillämpas, uppfyllda i förevarande fall, eftersom de nya företagens strukturproblem inte är knutna till inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden utan förelåg redan tidigare. Inrättandet av den gemensamma organisationen har tvärtom förbättrat utvecklingsmöjligheterna för sådana lagerlokaler — däribland sökandens — där mogning av frukt sker.

- 28 Vad beträffar det påstådda åsidosättandet av principen om likabehandling har kommissionen hävdat att den inte har gett upphov till en särskilt svår situation. Den av sökanden åberopade "kollektiva" svåra situationen omfattas nämligen inte av artikel 30 i förordning nr 404/93, eftersom de villkor som däri anges endast kan prövas i varje enskilt fall. Övergången till den gemensamma organisationen av marknaden medför inte heller att verksamheten i lagerlokaler för mogningen av frukten, som sådana, inskränks. Det är endast de som själva önskar importera bananer från tredje land eller icke traditionella AVS-bananer som behöver licenser. Det föreskrivs ingen restriktion för import av utländska bananer, det vill säga sådana bananer som importeras av andra importörer.
- 29 Slutligen har kommissionen, med anledning av påståendet att en kollektiv kompensation skulle vara möjlig på grund av det ringa antal företag som skulle kunna komma i fråga för den, anfört att varje särskild kvot som vissa aktörer tilldelas för att avhjälpa svåra situationer är till förfång för övriga aktörer. Att tilldela samtliga nya företag en särskild kvot, i enlighet med vad sökanden har begärt, skulle följaktligen skada övriga aktörer. Såsom förstainstansrättens ordförande har understrukit i sitt beslut av den 21 mars 1997 i mål T-79/96 R, Camar mot kommissionen (REG 1997, s. II-403) får eventuella undantag från det allmänna systemet för tilldelning av licenser inte på något sätt rubba grunderna för den allmänna importordningen.
- 30 Republiken Frankrike stöder kommissionens ståndpunkt när det gäller påståendet att tillämpningsområdet för artikel 30 i förordning nr 404/93 sträcker sig längre än de gränser som domstolen har fastslagit i domen i det ovannämnda

målet T. Port. Sökanden uppfyller inte heller de kriterier som har fastslagits i rättspraxis, i synnerhet det som avser hotet mot företagets fortlevnad, och den kan inte hävda att dess svårigheter beror på övergången till den gemensamma organisationen av marknaden.

- 31 Vad beträffar tillämpningen av artikel 30 på "kollektiva" svåra situationer har Republiken Frankrike, med stöd av punkt 37 i domen i det ovannämnda målet T. Port, gjort gällande att det inte är möjligt att ta i beaktande handlandet av en viss grupp av aktörer. En sådan tolkning skulle dessutom strida mot själva syftet med artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 230.4 EG i ändrad lydelse), enligt vilken en talan skall avse ett beslut som är riktat till sökanden eller som direkt och personligen berör honom.

Förstainstansrättens bedömning

- 32 Genom artikel 30 i förordning nr 404/93 ges kommissionen befogenheter att vidta särskilda övergångsåtgärder "för att underlätta övergången från den ordning som gällde innan denna förordning trädde i kraft till den som fastställs genom denna förordning, särskilt för att komma tillrätta med svårigheter" som övergången ger upphov till. Enligt fast rättspraxis är dessa övergångsåtgärder avsedda att komma till rätta med den störning på den inre marknaden som uppkommer till följd av att den gemensamma organisationen av marknaden ersätter de olika nationella ordningarna. Nämnda åtgärder syftar även till att undanröja de svårigheter som de ekonomiska aktörerna ställs inför efter inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden, men som grundas på de förhållanden rådde på de nationella marknaderna innan förordning nr 404/93 trädde i kraft (se beslutet i det ovannämnda målet Tyskland mot rådet, punkterna 46 och 47, domstolens dom i det ovannämnda målet T. Port, punkt 34, och av den 4 februari 1997 i de förenade målen C-9/95, C-23/95 och C-156/95, Belgien och Tyskland mot kommissionen, REG 1997, s. I-645, punkt 22, samt beslutet i det ovannämnda målet Camar mot kommissionen, punkt 42).

- 33 Domstolen har uttalat att kommissionen i detta hänseende måste ta hänsyn till situationen för sådana aktörer som, i enlighet med de nationella föreskrifter som gällde innan förordning nr 404/93 antogs, har förhållit sig på ett visst sätt, utan att kunna förutse vilka konsekvenser ett sådant förhållningssätt skulle få efter inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden (se domen i det ovannämnda målet T. Port, punkt 37).
- 34 Av detta följer att syftet med denna artikel är att underlätta övergången till den gemensamma organisationen av marknaden för bananer för de företag som till följd av denna händelse har ställts inför särskilda och oförutsebara svårigheter.
- 35 Det skall därför undersökas om de svårigheter som sökanden ställdes inför berodde på övergången till den gemensamma organisationen av marknaden.
- 36 Sökanden bildades den 1 november 1990, efter Tysklands återförening. Den beslutade således år 1991 att bygga ut sin verksamhet och att uppföra nya mogningsanläggningar utan att vara okunnig om den situation som rådde i Tyskland till följd av återföreningen.
- 37 Sökanden har inte anfört något argument som gör det möjligt att fastslå att de strukturproblem som hänger samman med Tysklands återförening i förhållande till sökanden har givit upphov till en särskild och oförutsebar svårighet som är en följd av inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden för bananer. Det skall tilläggas att parterna vid förhandlingen bekräftade att de företag som ombesörjde mogning i före detta DDR inte själva kunde importera bananer före inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden. Kommissionens påstående att inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden inte har förvärrat de av sökanden åberopade strukturproblemen är således välgrundat (se ovan punkt 27).

- 38 Sökanden anser emellertid att det är nödvändigt att kommissionen ingriper för att säkerställa att principen om likabehandling iakttas. Enligt sökanden innebär förordning nr 404/93, som föreskriver att importlicenserna skall tilldelas på grundval av den kvantitet bananer som har avsatts under referensperioden, att den ursprungliga konkurrenssituationen fixerades, eftersom de nya företagen hindrades från att minska sitt handikapp.
- 39 Detta argument kan emellertid inte godtas. Artikel 30 i förordning nr 404/93, vilken såsom undantag från det allmänna systemet skall tolkas restriktivt, medger inte att de nya företagen kompenseras för konkurrensnackdelar som är knutna till skillnader i utvecklingsmöjligheterna i Tyskland. En sådan nackdel beror nämligen inte på upprättandet av den gemensamma organisationen av marknaden.
- 40 Även om det är riktigt att alla företag inte berörs på samma sätt av förordning nr 404/93, har domstolen tidigare i sin dom av den 5 oktober 1994 i mål C-280/93, Tyskland mot rådet (REG 1994, s. I-4973; svensk specialutgåva, volym 14), punkterna 73 och 74, fastslagit att denna skillnad i behandling, med tanke på de olika situationer som de olika grupperna av ekonomiska aktörer befann sig i före inrättandet av den gemensamma organisationen av marknaden, är en naturlig följd av målsättningen att integrera de tidigare avskärmade marknaderna.
- 41 Slutligen kan konstateras att sökandens påstående att det ifrågasatta avslagsbeslutet utgör maktmissbruk inte är välgrundat. Det är i detta hänseende tillräckligt att erinra om att enligt rättspraxis innebär ett beslut maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga indicier kan antas ha antagits för att uppnå andra mål än dem som åberopats (se förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål T-143/89, Ferriere Nord mot kommissionen, REG 1995, s. II-917, punkt 68, och domstolens dom av den 12 november 1996 i mål C-84/94, Förenade kungariket mot rådet, REG 1996, s. I-5755, punkt 69). Sökanden har emellertid inte lagt fram någon bevisning om att så skulle vara fallet.

- 42 Av det föregående följer att kommissionen har tillämpat artikel 30 i förordning nr 404/93 på ett korrekt sätt och att den genom att fatta det ifrågasatta beslutet inte har eftersträvat ett annat mål än det som avses med artikeln.
- 43 Talan kan följaktligen inte bifallas på den första grunden.

Den andra grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- 44 Sökanden anser att elfte övervägandet i det ifrågasatta beslutet, vari kommissionen bedömer att sökanden inte har bevisat att den, före den 10 september 1992, hade vidtagit andra åtgärder som gav upphov till en särskilt svår situation i den mening som avses i domen i det ovannämnda målet T. Port, är obegripligt och att det ifrågasatta beslutet följaktligen är bristfälligt motiverat.
- 45 Detta argument kan inte godtas. Skyldigheten att motivera ett individuellt beslut har till syfte att göra det möjligt för gemenskapsdomstolarna att pröva beslutets lagenlighet och att upplysa den som berörs därav om skälen för den vidtagna åtgärden för att denne skall kunna göra gällande sina rättigheter och bedöma om beslutet är välgrundat (se domstolens dom av den 28 mars 1984 i mål 8/83, Bertoli mot kommissionen, REG 1984, s. 1649, punkt 12, samt förstainstansrättens dom av den 24 januari 1992 i mål T-44/90, La Cinq mot kommissionen, REG 1992, s. II-1, punkt 42, och av den 29 juni 1993 i mål T-7/92, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. II-669, punkt 30; svensk specialutgåva, volym 14).
- 46 I det ifrågasatta beslutet föregicks emellertid det omtvistade övervägandet av en närmare redogörelse för skälen till att kommissionen ansåg att sökanden inte kunde komma i åtnjutande av ett undantag i den mening som avses i artikel 30 i förordning nr 404/93. Det angavs bland annat att sökanden inte hade bevisat att

varje påstådd minskning av dess mogningsverksamhet utgjorde en svårighet som hotade dess fortlevnad. I det omtvistade övervägandet framhöll kommissionen dessutom att sökanden inte hade bevisat att den hade vidtagit andra åtgärder som gav upphov till en särskilt svår situation ”på grund av de svårigheter som hängde samman med den övergång som ledde till upphävandet av de nationella ordningar som gällde innan förordningen i fråga trädde i kraft” (se ovan punkt 10).

- 47 Kommissionen påminde således endast om att det ankom på sökanden att bevisa att de kriterier som har fastslagits i domen i det ovannämnda målet T. Port var uppfyllda.
- 48 Det ifrågasatta beslutet är således tillräckligt motiverat för att gemenskapsdomstolarna skall kunna pröva beslutets lagenlighet och för att den berörde skall kunna upplysas om skälen för den vidtagna åtgärden. Beslutet är därför inte bristfälligt motiverat.
- 49 Av detta följer att den andra grunden inte kan godtas och att talan följaktligen skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 50 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökanden har tappat målet och skall därför ersätta kommissionens rättegångskostnad. I enlighet med artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall Republiken Frankrike, som är intervenient i målet, bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.**
- 3) **Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad.**

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 september 1999.

H. Jung

Justitiesekreterare

J. D. Cooke

Ordförande